37. Europatreffen 8.-13.5.2002 Kööpenhamina, Tanska

Olin ensimmäistä kertaa mukana Europatreffeillä toukokuussa 2002 Kööpenhaminassa, enkä varmasti viimeistä. Päätöksen lähtemisestäni mukaan tämän vuoden tapaamiseen tein jo syksyllä 2001, kun olin lukenut Liisan ja Arjan kirjoittaman matkakertomuksen vuoden 2001 Europatreffeiltä Münsteristä. Läpi koko tekstin ajatukseni oli "tuolla minunkin olisi pitänyt olla, tahdon mukaan seuraavaan!" Ja päätökseni piti. Meitä oli yhteensä n. 400 henkilöä 17:sta eri maasta. Hieman lisäeksotiikkaa olisi ollut, jos 5 Ghanalaista, jotka olivat tulossa, olisivat saaneet viisumit.

Münsterin juttu on luettu jo uudestaan matkan jälkeen, ihana kun jutun nimet olivat saaneet kasvot. Toivottavasti tämä matkakertomukseni innoittaa lisää lähtijöitä ensi vuonna Berliiniin.

Tästä se alkaa.....

Tavattiin Helsinki-Vantaan lentokentällä keskiviikkoaamuna kaikki vähän jännittävissä tunnelmissa. Olin ensimmäisenä paikalla, ja Arjan olikin helppo pongata minut muusta väestä, mittaa kun on 190cm. Olin tavannut Arjan ja Liisan vain kerran aikaisemmin yhdistyksen kevätkokouksessa 2001.

Lentokoneeseen meno oli hiukan jännittävää, koska lentoyhtiö ei ollutkaan järjestänyt meille mitään tilavampia paikkoja. Onneksi suht hyvin kävi, mahduimme sopivasti normaaliin penkkiriviin jalkojemme kanssa, leveyttä olisi kyllä saanut olla enemmän. Päästyämme Kööpenhaminaan, niin eikös ensimmäiset Europatreffenin kaverit tulleet jo kadulla vastaan, kun tutkailimme mihin suuntaan tästä pitäisikään mennä. Siinä olin keskellä muita pitkiä ihan puulla päähän lyötynä, mihin minä oikein olen tullut.

Vaikka ennakkoon saamamme tiedon mukaan hotellimme DGI-Byen olisi ollut aivan Rautatieaseman vieressä, saimme vinkin ottaa taksi. Tilataksin kuljettajalla oli hauskaa, kun yritti ensin saada meidät vapaana olevaan pikkutaksiin tavaroidemme ja koipiemme kanssa. Päästyämme hotelliimme otti Liisa yhteyttä hollantilaiseen Pauliin ja päätimme lähteä hänen kanssaan lounaalle keskustaan... ja hymy levisi meikäläisen kasvoille. Ja yhtä hymyä olinkin koko ajan sunnuntaiaamuun asti. Arja ja Liisa kertoivat Paulille Tietopankki- sekä unioni-ajatuksiaan, ja minä kuuntelin mielenkiinnolla. Keskustassa pongasimme taas lisää treffeille tulleita, mm. saksalaiset Helgan ja Klausin, sekä Martinin.

Palattuamme hotellille olikin jo lähtö ensimmäiselle retkelle Bakkenin huvipuistoon. Aivan ihana ilma oli meille suotu, kuin kesäpäivä. 15 km bussimatkan jälkeen pääsimme perille ja kuljimme tasaisena massana puistotietä kärryhevosten jättämien jätösten yli hyppien muiden ihmeteltävänä. Osa porukasta lähti kiertä-

mään n. 40 minuutin lenkkiä *Dyrehavenin luonnonpuistossa*. Päätimme helteisen sään takia mennä suoraan huvipuiston puolelle ja aivan pakko oli saada Liisan suosittelema jäätelötötterö mahdollisimman monella pallolla. Laitteet jätimme tällä kertaa väliin, mutta muuten nautimme huvipuiston tunnelmasta.

Loppuillaksi oli koko seurueelle varattuna Ölgod-ravintola huvipuistosta, luvassa oli mahtavan mukavaa seuraa, uusia tuttavuuksia, ruokaa, juomaa ja tanssia. Eipä tarvinnut Arjan meikäläistä monta kertaa tanssimaan pyytää, kun olin jo keskellä tätä ihmeellistä, nauravaa sakkia....ja tunsin itseni jotenkin pieneksi, apua, minähän jäin jalkoihin! Välillä piti hiukan tuulettua, ja niinhän sitä istuttiin saksalaisen Martinin kanssa ulkosalla toista tuntia kun Liisa ja Arja kertoivat hänellekin Tietopankki- ja unioni-ajatuksia. Tytöt olivat vauhdissa! Syntyi todella hieno kaaviokuva suunnitelmista, kunnon taideteos.

1. Kanavaretkellä Tanskan klubin Christianin seurassa.

2. Joanna, Anna Ruotsista ja Tanskan pitkien klubin puheenjohtaja Henning Lajer Fredrigsborgin linnan suihkulähteelä

3. Nordiskt samarbete... Joanna, Liisa ja Arja ruotsittumassa kuningas Frederikin patsaalla.

